

селото. На чело на процесията върви свещеникът с кръстът в ръка и чете молитви за дъжд, а селените пътят обредни пѣсни.

КУКЕРИ

Кукерите сж маскирани лица, които ходятъ презъ сирната недѣля по селата да забавляватъ хората. Произходътъ имъ изглежда да е отъ тракийскитѣ празненства въ честъ на бога Дионисия. Тия празненства въ старо време сж били придружавани съ много срамни изложения и дѣйствия. И до днесъ въ грѣцкитѣ селища на юго-източна Тракия сж запазени нѣкои отъ тия срамоти въ първобитната имъ форма. У насъ, като изключимъ едно непристойно изложение и нѣкои тѣлодвижения и словоизвержения на развалени или пиени кукери, може да се каже, че останалото е едно обикновено карнавалско развлечение.

Кукерите се състоятъ отъ *кукеръ*, *кукерица* или *баба*, *харачари*, *моми* и *момци* и други маскирани лица; тѣ ходятъ обикновено въ понеделникъ на сирната недѣля и, развличайки хората, събиратъ данѣкъ отъ тѣхъ, често принудително, следъ което събраното се продава, а стойността му се пропива презъ останалата недѣля. Кукерътъ е главното лице въ тоя маскарадъ, който ръководи дѣйствиата на цѣлата дружина. Ролята му не е благодарна, съпрежена е, както вече казахме, и съ непристойности и сѣки не се наема да я изпълнява, та става нужно понѣкога селото да си наема такъвъ съ заплаща. Когато общината се намѣсва въ кукерството, не всичката печалба се пропива, а частъ отъ нея отива въ полза на общинската или черковна каса. Облѣченъ е кукерътъ въ вълнеста кожа съ козината навънъ, главата му е покрита съ гугла отъ цѣла овча кожа, съ безобразна маска на лице. Въ ръка държи голѣмъ кризакъ, съ който брани кукерицата отъ външни посегателства. На пояса му и по други части на тѣлото сж окачени звънци и клопки отъ животни, които дрънкатъ при движение. Отзадъ носи лесича опашка, а отпредъ отъ дърво издѣланъ предмета на мъжкия си произходъ. Той е въ главни черти външниятъ изгледъ на кукера: въ различни мѣста къмъ него се прибавятъ и други предмети на въоръжение и украшение.